

តំណាងកម្មករនិយោជិត៖

- ១- លោក អ៊ុំ វិសាល បន្តិសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា
- ២- លោក មាសសម្បូរ ប្រធានសហជីព ស៊ីខេឌូ នៃរោងចក្រ ពាកហ្វាត
- ៣- លោក លី វណ្ណក្វី អនុប្រធានសហជីព ស៊ីខេឌូ នៃរោងចក្រ ពាកហ្វាត
- ៤- លោក អ៊ុំ សុខសាន្ត លេខាធិការសហជីព ស៊ីខេឌូ នៃរោងចក្រ ពាកហ្វាត
- ៥- លោក អ៊ុំ សុវណ្ណ ទីប្រឹក្សាសហជីព ស៊ីខេឌូ នៃរោងចក្រ ពាកហ្វាត
- ៦- លោក សេង ណារិន ហិរញ្ញវិស័យសហជីព ស៊ីខេឌូ នៃរោងចក្រ ពាកហ្វាត

មន្ត្រីរដ្ឋបាល

(នៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ)

១- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបន្តទទួលយកក្នុងទៅធ្វើនៅទារកដ្ឋានឡើងវិញ ដោយហេតុថា ចំណុចនេះបានកិច្ចព្រមព្រៀងរួចហើយ ។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពតាមការ ទាមទារនោះបានឡើយ ដោយហេតុថា ក្រុមហ៊ុនបច្ចុប្បន្នបានដំណើរការមិនចម្លោះ ហើយក៏ក្រុមហ៊ុនដំណើរការឃើញ ក្រុមហ៊ុននឹងបន្តការអនុវត្តចំណុចនេះឡើងវិញ ។

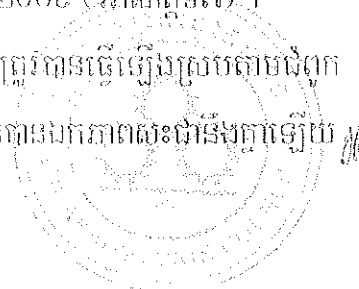
២- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់រាជាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ចំណុចទី៥ ព្រោះជាសេចក្តីបង្គាប់ចុងក្រោយបំផុត ។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិន អាចអនុវត្តបានឡើយ ព្រោះក្រុមហ៊ុនបានដំណើរការរួចហើយ ។

៣- កម្មករនិយោជិតទាមទារនៅពេលគ្មានការងារធ្វើ សុំក្រុមហ៊ុនកុំកាត់បំណាច់ឆ្នាំ ។ ដោយឡែកភាគី ក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពតាមការទាមទារនោះបានទេ គឺក្រុមហ៊ុនទាមទារកាត់ខ្លះៗ ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលទទួលបានមតិយោបល់ចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែក ទី៣ (ខ)(ហត្ថក ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ វិធាននៃទីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជា មុខបង្អួចនៃប្រកាស លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំង សមាជិកក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលលេខ ១៩០ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ (រាជក្រឹត្យទី៧) ។

ការព្យាករណ៍ផ្សេងៗវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែការផ្សេងៗនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសោះដូចគ្នាឡើយ ។

ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជា លេខ ៨៥៥ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ ត្រូវបាន
បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធីមុនពេលក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល មជ្ឈមណ្ឌលភ្នំពេញ អគារ A វិទ្យុស៊ីសស សង្កាត់ទន្លេបាសាក់
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ (វេលាម៉ោង ១៤:០០ នាទី រសៀល) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី :

នៅថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បានទទួលបណ្តឹងរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាជន
តេឃ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីករណីទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអរក្នុងការងារឱ្យបានល្អប្រសើរ ។ បន្ទាប់ពី
បានទទួលបណ្តឹងនេះមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងារនេះ
ជាបន្តបន្ទាប់ និងផ្សះផ្សាជាលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ ដោយបានទទួលលទ្ធផលសះជា
ចំនួន ០២ ចំណុច (គឺចំណុចទី១ និង ទី៤ ដោយផ្អែកការទាមទារនៅចំណុចទី២ មាន ០៣ ចំណុច ហើយភាគីទាំង
ពីរបានសះជា ០២ ចំណុច និង នៅសល់ ០១ ចំណុចទៀត) លើការទាមទារទាំងអស់ចំនួន ០៥ ចំណុច ។ ចំណុចមិន
សះជាចំនួន ០៣ ចំណុច ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០៩ ។

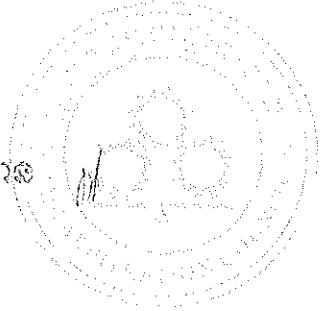
បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញ
ភាគីក្រុមហ៊ុន និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និង ធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៣ ចំណុចនេះ
ថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (វេលាម៉ោង ០២:០០ នាទី រសៀល) ។ ភាគីទាំងពីរបានវត្តមានតាមការកោះ
អញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល ។

នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលបានព្យាយាមធ្វើការផ្សះផ្សាលើចំណុចវិវាទទាំង ០៣ ចំណុចនេះ
បន្ថែមទៀត ដោយទទួលបានលទ្ធផលលើចំណុចទី១ (មានការព្រមព្រៀងរវាងកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក) ។
ដូច្នោះ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាតែលើចំណុចវិវាទទី២ និង ចំណុចវិវាទទី៣
តែប៉ុណ្ណោះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និង ហេតុផលដូចខាងក្រោម :

ឥស្សនៈ

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

ឯកសារ ឥតស្តាប់ ដែលក្រុមរាជាកណ្តាលយល់ឃើញថាមានសារៈសំខាន់

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយកក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត ជូនលោក សេង វុត្តា និងលោក ឈឹម ឃៀន ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- សារណាការពារលើសំណុំរឿងលេខ ១២៧/០៩ នៃរោងចក្រ តាក ហ្វាត ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត លេខ ៨៥៥ ក.ប/អក/ វក ចុះ ថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ៦៤២ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ។

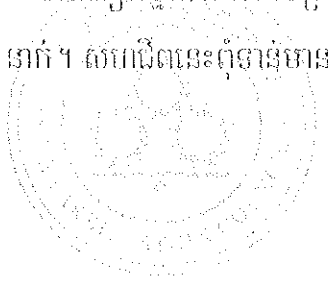
២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការ លេខ ៦៤៣ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ។

អង្គជំនុំជម្រះ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់រំលោះរំលាយរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- ក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត មានចូលកម្មករនិយោជិតសរុប ប្រមាណ ១៨៣៤ នាក់ ក្នុងនោះមាន កម្មករ និយោជិតជាបុរស ប្រមាណ ១៣១ នាក់ ។
- នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត មានសហជីពច្រើនជាង ៥ ហើយសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករនៃរោងចក្រ តាក ហ្វាត ជាដើមបណ្តឹងក្នុងរឿងនេះ មានសមាជិកប្រហែលជាង ៨០០ នាក់ ។ សហជីពនេះតំណាងមាន ភាពជាតំណាងបំផុតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន តាក ហ្វាត មេ ។

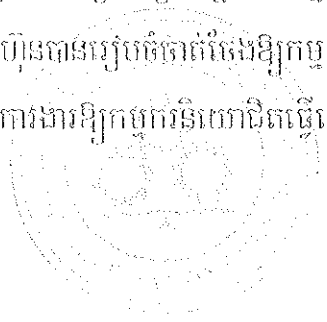

ចំណុចវិវាទទី២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ចំណុចទី៥ ព្រោះជាសេចក្តីបង្គាប់ចងកាតព្វកិច្ច

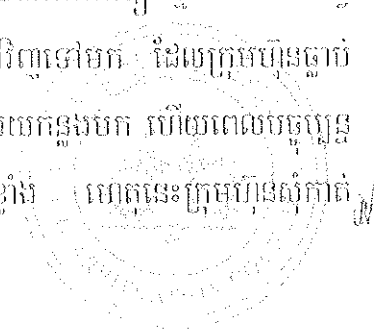
- នៅក្នុងសវនាការ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានលើកឡើងថា ពួកគេមិនបានប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីបង្ខំឱ្យ ក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់នោះទេ ហើយក៏មិនបានប្តឹងមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតាំងពីមុនមកដែរ ដោយសារចង់ធ្វើការទូទាត់ជាមួយក្រុមហ៊ុន តែពុំបានជោគជ័យ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតយល់ឃើញថា កម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងនេះខុសពីបណ្តឹងលើកមុន គឺបណ្តឹងនេះទាមទារឱ្យ ក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ លើចំណុចទី៥ ដូច្នេះពួកគេយល់ថា ក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយលើការទាមទារនេះ ។
- នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៩/០៥-ពាក ហ្វូត ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ សេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ៥ ចែងថា " បង្គាប់ឱ្យភាគីនិយោជកសងថ្លៃពិនិត្យសុខភាព ១០.១០០ រៀល ជូនកម្មករនិយោជិតវិញ ។"
- ម្យ៉ាងវិញទៀត ភាគីកម្មករនិយោជិតសំអាងទៅលើប្រកាស លេខ ០៩៩ សករបេ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ តែពុំតម្រូវទេ យល់ឃើញថា ការទាមទាររបស់ខ្លួនស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាល ហើយព្រោះថា សំណុំរឿងនេះត្រូវបានក្រសួងការងារបញ្ជូនមក ។
- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសវនាការថា ក្រុមហ៊ុនមិនអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាល ដោយហេតុថា នៅក្នុងសវនាការពេលនោះ (សវនាការសំណុំរឿងលេខ ៥៩/០៥ ឆ្នាំ ២០០៥) ក្រុមហ៊ុនបានសុំប្តូរពីសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ចដែលក្រុមហ៊ុនបានជ្រើសរើសបុរេពេលដែល ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសាកសួរពីអង្គហេតុ បកជាសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ចវិញ ដោយស្នើសុំ ដោយផ្ទាល់ហត់ទៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងពេលសាកសួរពីអង្គហេតុក្នុងសវនាការ ។
- ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលចេញសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៥៩/០៥-ពាក ហ្វូត ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ បេធាវីរបស់ក្រុមហ៊ុនក៏បានដាក់ពាក្យប្តឹងជំទាស់មិនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់នេះ ទៅរដ្ឋប្រឹក្សាស្រុកស្រាវជ្រាវ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដែរ ។

ចំណុចវិវាទទី៣: កម្មករនិយោជិតទាមទារនៅពេលគ្មានការងារធ្វើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់បំណាច់ឆ្នាំ

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា កន្លងមកក្រុមហ៊ុនធ្លាប់ផ្តល់សិទ្ធិឈប់សប្រាកប្រចាំឆ្នាំដល់កម្មករ និយោជិតទាំងអស់ តែចាប់ពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ នេះមក ក្រុមហ៊ុនបានរៀបចំតែតម្លៃឱ្យកម្មករ និយោជិតតែប៉ុណ្ណោះប្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយជំនួសពេលដែលក្រុមហ៊ុនគ្មានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើទៅ វិញ ។

- កម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា សព្វថ្ងៃនេះកម្មករនិយោជិតមួយចំនួនត្រូវបានក្រុមហ៊ុនឱ្យខ្ចីការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនៅឆ្នាំបន្ទាប់ ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតប្រើប្រាស់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរស់ដើម្បីឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំងនោះបានឈប់សម្រាកនៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករធ្វើ ។
- កម្មករនិយោជិតសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនយកការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិតទៅប្រើជំនួសពេលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ ដោយកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ការរត់ការងារធ្វើគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុន ហើយក្រុមហ៊ុនត្រូវតែប្រើប្រាស់វិធីផ្សេងទៀត ពេលដែលមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ មិនត្រូវប្រើវិធីយកការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិតមកប្រើជំនួសឡើយ ។
- កម្មករនិយោជិតបានបន្ថែមទៀតថា យោងតាមហត្ថលេខា ១៧០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ កម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំពេលធ្វើការបានរយៈពេល ០១ ឆ្នាំ មិនមានន័យថា ក្រុមហ៊ុនអាចយកទៅឱ្យកម្មករនិយោជិតប្រើពេលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើនោះទេ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនបានធ្វើការបដិសេធចំពោះការលើកឡើងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតខាងលើឡើយ ដោយបានបញ្ជាក់រះរាងថា ដោយសារកម្មករនិយោជិតភាគច្រើនសល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំមុនៗ ច្រើនពេកមានកម្មករនិយោជិតខ្លះមានថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ សល់រហូតដល់ ២០ ថ្ងៃ នៅ ៥០ ថ្ងៃ ហេតុនេះហើយទើប ក្រុមហ៊ុនរៀបចំឱ្យកម្មករនិយោជិតឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយជំនួសការដែលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើតែត្រឹមចំនួន ៥០ ភាគរយ នៃចំនួនថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដែលនៅសល់តែប៉ុណ្ណោះ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់ថា សព្វថ្ងៃនេះកម្មករនិយោជិតភាគច្រើនមាននៅសល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំចំនួន ២២ ថ្ងៃ តែការលើកឡើងខាងលើនេះ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនបានបង្ហាញភស្តុតាង និងបញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតទាំងនោះមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលឡើយ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា ការឱ្យឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ មិនមានការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិតឡើយ ហើយក៏មិនមែនជាការដាក់ទណ្ឌកម្មអ្វីឡើយ នេះគ្រាន់តែជាការផ្លាស់ប្តូរវេន ឱ្យកម្មករនិយោជិតបានឈប់សម្រាកប៉ុណ្ណោះ ដោយក្រុមហ៊ុននៅតែរក្សាប្រាក់ឈ្នួល ប្រាក់ឆ្នាំងធ្វើការឡើងទាត់ និងប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនៅដដែលរៀងរាល់ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់ថា ការឱ្យឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជំនួសពេលមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ គឺមិនមានចែងក្នុងច្បាប់ទេ តែដោយសារបណ្តោះអាសន្នជាច្រើនទៅវិញទៅមក ដែលក្រុមហ៊ុនធ្លាប់មានចំពោះកម្មករនិយោជិតប្រើប្រាស់ការឈប់សម្រាកនេះ ១០០ ភាគរយកន្លងមក ហើយពេលបច្ចុប្បន្ននេះក្រុមហ៊ុនកំពុងមានការលំបាក និងជួបនូវវិបត្តិខាងសេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងខ្លាំង ហេតុនេះក្រុមហ៊ុនសុំកាត់

យកខ្លះៗ គឺ៥០ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងករណីដែលក្រុមហ៊ុនមានស្ថានភាពប្រសើរឡើងវិញនោះ ក្រុមហ៊ុន នឹងផ្តល់ឱ្យកម្មករនូវការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ គឺ ១០០ ភាគរយ វិញ ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិត និងក្រុមហ៊ុន បានបញ្ជាក់ថា មិនមានបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង រឺ មិនមានកិច្ចព្រមព្រៀង ណាមួយចែងទាក់ទងនឹងចំណុចនេះទេ ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច:

ចំណុចវិវាទទី២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ចំណុចទី៥ ព្រោះជាសេចក្តីបង្គាប់ចងកាតព្វកិច្ច

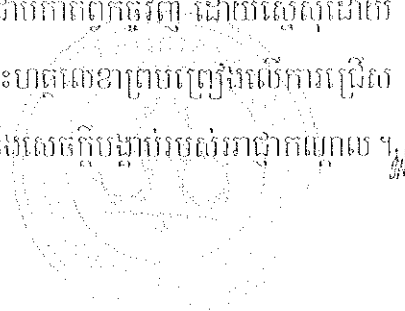
នៅក្នុងករណីនេះ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់ របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៩/០៥-តាក បក្ស ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ សេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ៥ ចែងថា " បង្គាប់ឱ្យភាគីនិយោជកសង់ថ្លៃពិនិត្យសុខភាព ១០.១០០ រៀល ជូនកម្មករនិយោជិតវិញ ។ " ដោយហេតុថាសេចក្តី បង្គាប់នេះ ជាសេចក្តីបង្គាប់ចងកាតព្វកិច្ច ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងការទាមទារនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល មានអំណាចក្នុងការបង្ខំឱ្យនិយោជកអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់ ដែលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានចេញរួចហើយ ដែរ ឬទេ?

ប្រការ៤២ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី២១ ខែអេសា ឆ្នាំ២០០៤ ចែងថា " ប្រការ ៤០ នៃប្រកាសនេះមិនអាចយកមកអនុវត្តបានទេ ក្នុងករណីដែលភាគីទាំងឡាយនៃ វិវាទបានឯកភាពគ្នាថាពួកគេយល់ព្រមបុនពេលជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល ឬ ក្នុងករណីដែល ភាគីវិវាទ បានដាក់កាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមអនុសញ្ញារួម ដែលមានចែងអំពីការបិទជំនាស់ទៅនឹងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញា កណ្តាលណាមួយ ។ ក្នុងករណីនេះ សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលត្រូវក្លាយជាល្មើស ហើយត្រូវយកមកអនុវត្តតាម បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹង ។ "

យោងតាមប្រការ ៤២ ខាងលើនេះ មានន័យថា នៅពេលដែលភាគីបានជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់ដាច់ កាតព្វកិច្ចនោះ ភាគីមិនអាចប្តឹងជំនាស់តាមប្រការ ៤០ បានទេ ហើយភាគីត្រូវអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់នោះ ព្រោះជា សេចក្តីបង្គាប់ស្ថាពរ ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់ ៥៩/០៥ បុនពេលសវនាការ ភាគីទាំងពីរបានជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់ដាច់ កាតព្វកិច្ច ប៉ុន្តែនៅពេលសវនាការ ភាគីនិយោជកសុំប្តូរយកសេចក្តីបង្គាប់មិនដាច់កាតព្វកិច្ចវិញ ដោយស្នើសុំដោយ ផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែអាជ្ញាកណ្តាលមិនយល់ស្របតាម ពីព្រោះភាគីនិយោជកបានចុះហត្ថលេខាព្រមព្រៀងលើការជ្រើស រើសនោះរួចហើយ ។ ទោះមានន័យថា ភាគីតែឯងសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងជំនាស់ទៅនឹងសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាល ។

ដូច្នេះការដាក់ពាក្យប្តឹងជំនាស់របស់បេធាវីក្រុមហ៊ុនទៅរដ្ឋប្រតិបត្តិការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ពុំមាន
អាណាត្រូវច្បាប់ក្នុងការមិនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាលនោះទេ ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលភាគីមួយមិនព្រមអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាល បើកសិទ្ធិឱ្យភាគីម្ខាង
ទៀតចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ដើម្បីបង្ខំឱ្យភាគីអនុវត្ត ។

ប្រការ ៤៦ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា
ឆ្នាំ២០០៤ ចែងថា " ប្រសិនបើបេធាវីជំនាស់បានផុត ហើយភាគីមួយបដិសេធការអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់
ភាគីម្ខាងទៀតអាចស្នើឱ្យតុលាការមានសមត្ថកិច្ចទទួលស្គាល់ និងអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់នោះបាន ។ ភាគីដែលបានស្នើ
សុំឱ្យទទួលស្គាល់ និងដែលស្នើសុំឱ្យមានការអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់ ត្រូវផ្តល់ជូនតុលាការនូវសេចក្តីបង្គាប់ច្បាប់
ចំពោះដែលបានបញ្ជាក់ថា ត្រឹមត្រូវចំនួន ១ ច្បាប់ ។ "

យោងតាមប្រការខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបង្ខំឱ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច
របស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលបានបកស្រាយថា ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលមិនមាន
រំណាចក្នុងការបង្គាប់ឱ្យភាគីវាទអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់ដែលខ្លួនបានចេញហើយនោះទេ ។ (តួអប្សរសេចក្តី
បង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលលេខ ៥៤/០៤ ស្តីពីវិវាទ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ និង
លេខ ០៨/០៦-សណ្ឋាគារ ហ៊ីម៉ាវិវិ) ។

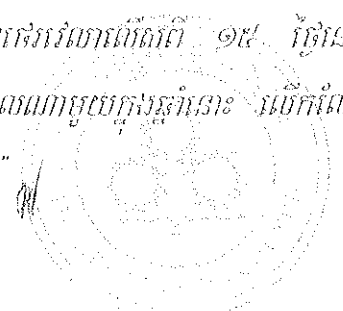
យោងតាមការបកស្រាយខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលមិនមានរំណាចក្នុងការសម្រេចឱ្យនិយោជក
អនុវត្តតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលនោះទេ ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជកឱ្យក្រុមហ៊ុន
អនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សារាជាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ចំណុចទី៥ ។

ចំណុចវិវាទទី៣ : កម្មករនិយោជកទាមទារនៅពេលគ្មានការងារធ្វើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ
នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជកធ្វើ

មាត្រា ១៧០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារបានចែងថា " តាមគោលការណ៍ ការឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំត្រូវអនុញ្ញាត
ក្នុងឱកាសបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ លើកលែងមានកិច្ចព្រមព្រៀងលើពេលវេលាមួយទៀត រវាងនិយោជកនិងកម្មករ
និយោជិត ។ ក្នុងករណីនេះ និយោជកត្រូវតែជូនដំណឹងជាមុនដល់កម្មករកិច្ចការងារអំពីការដែលបានគ្រុះគ្រួល
គ្នានោះ ។

ក្នុងករណីទាំងអស់ ដែលការឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំមានប្រាក់ឈ្នួលមានចែរវេលាលើសពី ១៥ ថ្ងៃនោះ
និយោជកមានសិទ្ធិទុកថ្ងៃឈប់សំរាកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានអាចឈប់ក្នុងពេលណាមួយក្នុងឆ្នាំនោះ លើកលែង
តែចំពោះការឈប់សំរាកនៃក្រុង និងកូនជាន់ដែលមានអាប៊ុតិចជាង ១៨ ឆ្នាំ ។ "

ពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រា ១៧០ ខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សារាជ្យកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងមុនៗធ្វើការបកស្រាយថា កម្មករនិយោជិតត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួននៅថ្ងៃបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ ។ ប៉ុន្តែ មាត្រា ១៧០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ នេះ មិនបានបកស្រាយចែកចាយកម្មករនិយោជិតមិនឱ្យប្រើប្រាស់ការឈប់ សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនក្នុងឱកាសផ្សេងៗទៀតនោះដែរ ពោលគឺកម្មករនិយោជិតអាចប្រើប្រាស់ការឈប់ សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដោយមានប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួនបាននៅពេលណាមួយទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលធ្វើឡើងដោយ ភាគីកម្មករនិយោជិត និងភាគីនិយោជក ហើយនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវតែជូនដំណឹងជាមុនទៅអធិការការងារ អំពីការដែលបានព្រមព្រៀងនោះ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សារាជ្យកណ្តាលលេខ ២១/០៥- ស៊ុំណូមេក លេខ ៨១/០៧-ស៊ុំប្រតិម ហ្គាមិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ លេខ ១២៣/០៩-ស៊ុំត វ៉េ ហេតុផលនៃ សេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី២) ។

ក្រុមប្រឹក្សារាជ្យកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សារាជ្យ កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ គឺការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិតក្រៅពីឱកាសបុណ្យចូលឆ្នាំ ខ្មែរ ត្រូវមានការព្រមព្រៀងរវាងកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក ហើយនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវតែជូនដំណឹងជា មុនទៅអធិការការងារអំពីការដែលបានព្រមព្រៀងនោះ ។

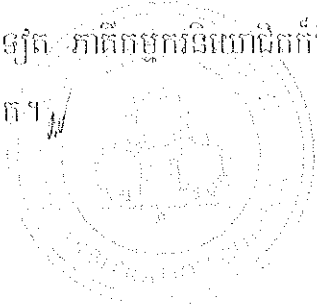
ច្បាប់វិញ្ញាទៀតមាត្រា ១៧១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ កថាខ័ណ្ឌទី ២ និង ទី៣ បានចែងថា

“ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិត មិនទាន់អនុវត្តការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំទាំងអស់របស់ខ្លួនទេ និយោជក អាចធ្វើការកាត់កងការឈប់សម្រាកពិសេសពីការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ របស់កម្មករនិយោជិតបាន ។

ក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតបានអនុវត្តការឈប់សម្រាករបស់ខ្លួនរួចរស់ហើយ និយោជកមិនអាចធ្វើ ការកាត់កងការឈប់សម្រាកពិសេសខាងលើ ពីការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ ឆ្នាំខាងមុខរបស់កម្មករនិយោជិត បានទេ ។”

តាមន័យនេះ និយោជកអាចមានសិទ្ធិកាត់កងពីការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំបាន គឺមានតែចំពោះថ្ងៃឈប់ សម្រាកពិសេស ដូចជាក្នុងឱកាសមានព្រឹត្តិការណ៍ដែលប៉ះពាល់ផ្ទាល់ដល់កម្មករនិយោជិតប៉ុណ្ណោះ ហើយបានតែ ក្នុងពេលដែលកម្មករនិយោជិតមិនទាន់បានប្រើប្រាស់ថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនរស់ ។ (សូមមើលសេចក្តី បង្គាប់ លេខ ៩៣/០៤-គង់ ហុង ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សារាជ្យកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាគីទាំងពីរមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងណា មួយជាមួយគ្នាពីមុនមក ដែលអនុញ្ញាតឱ្យនិយោជកកាត់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ពីកម្មករនិយោជិតនៅពេល ក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើនោះទេ ។ ច្បាប់វិញ្ញាទៀត ភាគីកម្មករនិយោជិតក៏មិនបានឯកភាព តាមការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុនដែរ ចាប់តាំងពីខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៩ មក ។

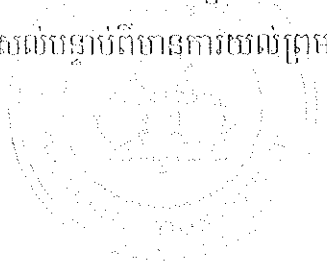

ហេតុដូច្នេះបើយោងតាមមាត្រា និង អង្គហេតុខាងលើ និយោជកមិនអាចយកថ្លៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិត មកប្រើប្រាស់សម្រាប់ពេលដែលក្រុមហ៊ុនអត់មានការងារអោយកម្មករនិយោជិតធ្វើបានឡើយ ។ និយោជកត្រូវតែធ្វើការកំណត់ពេលវេលាឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិតនីមួយៗ អោយបានជាក់លាក់ ហើយប្រសិនបើការឈប់សម្រាកនោះខុសពីក្នុងអំឡុងពេលចូលឆ្នាំខ្មែរ និយោជកត្រូវតែមានការពិភាក្សា និងការយល់ព្រមពីកម្មករនិយោជិតជាមុន ហើយនិយោជកត្រូវតែជូនដំណឹងជាមុនទៅអធិការការងារអំពីការដែលបានស្រុះស្រួលគ្នានោះ ។

បន្ថែមពីលើនេះទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រា ៧១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុចទី១១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " កិច្ចសន្យាការងារត្រូវព្យួរដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម : ពេលណាដែលសហគ្រាសជួបការលំបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ឬសំភារៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬការលំបាកជាពិសេសណាមួយ ដែលនាំអោយព្យួរសកម្មភាពសហគ្រាសមិនលើសពី២ខែ ។ ការព្យួរសកម្មភាពនេះ ត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អធិការការងារ ។"

តាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៧១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុចទី១១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ច្បាប់ស្តីពីការងារបានអនុញ្ញាតឱ្យនិយោជកព្យួរកិច្ចសន្យាការងារកម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួនដែលមានរយៈពេលមិនលើសពី ២ ខែ ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសជួបការលំបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ឬសំភារៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬការលំបាកពិសេសណាមួយ ។ ប៉ុន្តែការព្យួរកិច្ចសន្យាការងារនេះត្រូវដាក់អោយស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីអធិការការងារ មានន័យថា អធិការការងារជាអ្នកផ្តល់ការឯកភាព ឬមិនឯកភាពតាមការស្នើសុំព្យួរកិច្ចសន្យាការងារពីក្រុមហ៊ុន បន្ទាប់ពីបានចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៅក្នុងសហគ្រាសរួចហើយនោះ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ២២/០៥-អូសេអង់ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ២, លេខ ១០៧/០៦-អូរ ខប ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ២, លេខ ៥៤/០៨-ចុង យូរី ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទ ទី ១, លេខ ១៣៦/០៨-ស្ទីភីទិច ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ២ និងសេចក្តីបង្គាប់ ៤២/០៩-វីវីវិច តិចស្ថាយ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ៤) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ និយោជកបានរៀបចំឱ្យកម្មករនិយោជិតឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនៅពេលដែលគ្មានការងារធ្វើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា បើយោងតាម មាត្រា ៧១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុចទី១១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗខាងលើ និយោជកត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីអធិការការងារជាមុនសិន មុននឹងព្យួរកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ម្យ៉ាងវិញទៀត និយោជកក៏អាចស្នើសុំការព្រមព្រៀងពីកម្មករនិយោជិតក្នុងការស្នើសុំឱ្យពួកគាត់ប្រើប្រាស់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដែលនៅសល់បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមពីអធិការការងារចំពោះការព្យួរកិច្ចសន្យាការងារនោះ ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជកបញ្ឈប់ការកាត់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ពីកម្មករនិយោជិតដោយគ្មានការព្រមព្រៀងពីកម្មករនិយោជិត នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករ និយោជិតធ្វើ ។

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី២ : បដិសេធពិធានណាការអោយទាររបស់កម្មករនិយោជិតឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តសេចក្តីបង្គាប់របស់ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៩/០៥-តក រៀន ចុះថ្ងៃ ទី ២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ។

ចំណុចវិវាទទី៣ : បង្គាប់ឱ្យនិយោជកបញ្ឈប់ការកាត់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិត ដោយគ្មាន ការព្រមព្រៀងពីកម្មករនិយោជិតនៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនមិនមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

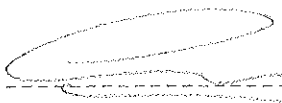
សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមាន ភាគីណាមួយដាក់ពាក្យដំណាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈតាមរយៈ លេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈពេលនេះមេ ។

ទស្សន៍ទាយរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

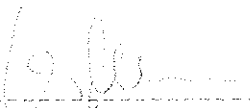
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : អ៊ុំ ឈុន
ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : ទ័ព ឈុន
ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : អូ ឈុន
ហត្ថលេខា: -----

